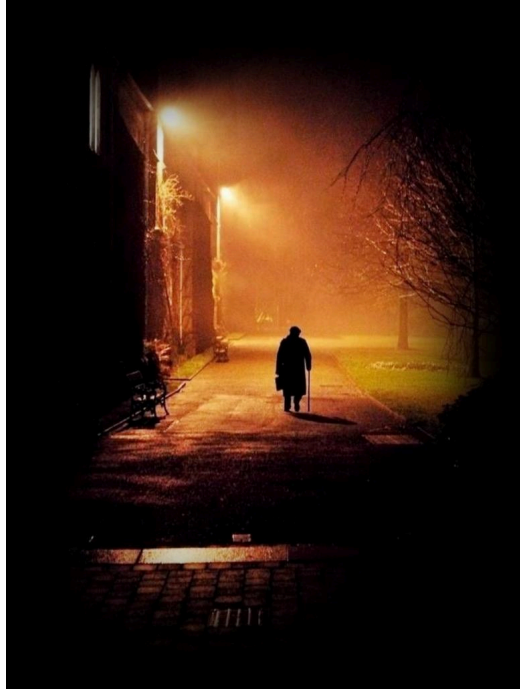


Serçe çırpınışları

– redfer · 23 şubat 2025



Peygamberimiz H.Muhammad Mustafa (s.a.v)in hatırasına ithafen
Hayat hikayesinin 101.bölümü

var edilmek bir sürprizdir
kocaman bir sürpriz
hiç ummadığın hediyeler almak gibidir
var olmak
hiç hak etmediğın sofralara
buyur edilmeye benzer yaşamak
hiç beklemediğın bir tacı giyinmek gibidir
hayatta olmak

bunu bilmişken
sonsuz minnettar olman gerekmez mi
bunu bilmişken
iltifatlara boğulmuş bir adam gibi
hep mahçup bir yüzle
yürüyor olman gerekmez mi
bunu fark etmişken

minnetini ifade etmek için
telaşla koşturman beklenmez mi

yoksa
verilenlerin hakkın olduğunu düşünüp
daha fazlası niye yok diye sızlanan
geçimsiz bir nankör olmaya mı adaysın
yoksa
sana yapılan iltifatları az bulup
daha, daha, daha.. diye bağırın
asık suratlı
bir türlü memnun edilemeyen
hiçbir şeyi beğenmeyen
açgözlü biri olmaya mı heveslisin

mümin olmak
varlık dairesine mahçubiyetle girmek demektir
rahatsızlan azıcık
depremini başlat
zelzeleye tut kalbini
önce rahatı vur kalbinden
yak gövdeni
kanat tenini
bu yüzden birkaç kez
rüyada mıyım diye çimdikle kendini

ne kadar acırsa canın
o kadar uyanık olmalısın
ne kadar kanarsan
o kadar kalbine sokulmalısın hayatın

usulca
sinirleri çekiliyormuşçasına
dayanılmaz ağırlar inmeli göğsüne
kalbin damarlarına eğeler sürülmeli
daha bir can yakan sancılar vurmali şakaklarına
acı arttıkça zonklamalı zihninin duvarları

ömrün o tozlu kıyılarında

ruhu irkilten
kalbi dağlayan
sancılar duymalısın

çok sonraları
belki de az sonra
bir de bakmışsın ki
unuttuğuna aldırılmaz olmuşsun
unutulduğunu hatırlamaz olmuşsun
bir an gelir ki
izbe zamanların incecik kıymıkları
habire batar gözüne

izin verirsın soruların canını yakmasına
rahat bir nefes almak için
aıtığın pencerelerden
rüzgarlar yığılır nefesine
ekip biçtiğin huzur tarlalarından
kaç hasadın külleri savrulur yüzüne

bir vakit
sıkı bir nefis muhasebesine tutarsın kendini
pencerende karlı dağları
gölgeli vadileri
örümcek ağı gibi örülmüş yolları
kar aklığı içine siyah lekeler gibi serpiştirilmiş
kasabaları seyredersın düşünde

kendine dönersın sonra
içine bakarsın
tenine dokunursun
yüreğine sancılar düşer
dünyada bu kadar günah varken
bunca gözyaşı ve kan akarken
kendine huzuru çok görür
rahatlığından utanırsın

kurduğun o gösterişli debdebede
kaç serçe çırpınır avuçlarında

biriktirdiğin o esrik sükunetin
kaç çığlığı
ağzına kapandı verir
kalbinin üzerine attığın o kalın şalıñ altında
kaç yangının üşümelerini söndürürsün

bir bakmışsın
ittığın, attığın, unuttuğun, uyuttuğun sancılar
bir dokunuşla
namlunun ucuna gelivermiş aniden
anlarsın ki
gitmekten başka çaren kalmamış

*

hicretin 5. yılında
sa'd b. muaz hazretleri vefat etti.
o,ensarın en üstün fazilete sahip
şahsiyetlerinden biri idi

mus'ab b. umeyr hazretleri
resul-i kibriya'nın emriyle medine'ye
kur'an öğretmek üzere geldiği zaman
müslüman olmuştu
müslüman olduğunu duyan
abdü'l-eşhel oğullarından kadın erkek hepsi de
o gün müslüman olmuşlardı

bu kahraman ve fedakar sahabe
hendek harbi'nde kolundan bir okla vurulmuş
kolunun damarı kesilmişti
yarası ağır ve ızdırap verici idi

kurayzaoğulları hakkında hüküm vermesinden
kısa bir müddet sonra
bu ağır yarası tekrar deşildi
çok geçmeden de hicret'in 5. yılında
otuz yedi yaşında şehiden vefat etti

resul-i kibriya efendimiz ve müslümanlar

son derece müteessir oldular
efendimiz, sa'd b. muaz'ın vefatıyla
arş-ı ala titredi
cenazesinde yetmiş bin melek hazır bulundu buyurdu
cenaze namazını da bizzat kendileri kıldırdı

hicretin 5. yılında
müzeyne kabilesinden on kişilik bir heyet
medine'ye gelerek, resul-i ekrem'in huzurunda
müslüman oldu

heyetin başında
huzai b. abdi nühm bulunuyordu
müslüman olup efendimize biat edince
yurduna döndü
kavmini müslüman olmaya davet etti

müzeyneler,
biz senin sözüne itaat ederiz diyerek
islami kabul ettiler
hicret'in 5. yılı receb ayında
medine'ye gelenlerin sayısı dört yüzdü
resul-i ekrem onları
yurtlarında ikamet etmelerine rağmen
muhacirler sınıfından saydı

siz nerede olursanız olunuz, muhacirsiniz
muhacirlik şerefini hak ettiniz
mallarınızın başına dönünüz buyurdu
bu emir üzerine
müzeyneler yurtlarına döndüler

hicretin 5. yılında
selman-ı farisi hala yahudilerin kölesi idi
resul-i ekrem bir gün kendisini çağırarak,
ey selman...
kendini kölelikten kurtarmak için
efendinle pazarlık yaparak anlaş dedi

hz. selman, efendisine durumu arz edince
efendisi..
üç yüz hurma fidanını diker
ayrıca 1.600 dirhem altın verirsen azat ederim dedi
hz. selman, resul-i ekrem'in yanına gelip
durumunu arz etti
efendimiz, ashabına
kardeşinize yardım ediniz buyurdu

bu emir üzerine sahabeler
bir anda kendi aralarında gerekli olan
üç yüz hurma fidanını topladılar
hurma fidanları toplanınca efendimiz
ey selman git de şu fidanlar için çukurlar kaz
bitirince de gelip bana haber ver
ben onları kendi elimle dikeyim diye
ferman etti

sahabelerin de yardımıyla hz. selman
çukurları kazıp bitirince
efendimize haber verdi
resul-i kibriya bizzat mübarek eliyle
bütün hurma fidanlarını dikti
o sene zarfında
efendimizin diktiği bütün fidanlar hurma verdi

böylece, hz. selman
beni kurayza yahudilerinden olan efendisine
hurma ağaçları borcunu ödemiş oldu
hz. selman'ın sadece altın borcu kaldı

bunu da bizzat hz. selman şöyle anlatır
resulullah (a.s.m.), gazaların birinden
tavuk yumurtası kadar bir altın külçesi getirmişti
beni huzuruna çağırttı
ey selman
bunu al, borcunu öde buyurdu

ben, ya resulallah...

bu kadarcık altın parçasıyla
borcum ödenmez ki dedim
külçeye elini sürdü
al bunu
Allah, senin borcunu bununla ödeyecektir buyurdu

bunun üzerine ondan alacaklıya tartıp tartıp verdim
borcum olan kırk 1.600 dirhem verdikten sonra
o tavuk yumurtası kadar olan altın parçası
eskisi gibi bana kaldı

hicret'in 5. yılında
muğîre b. şu'be,
dört arap dahisinden biri idi
belli ve büyük meseleleri halletmede
son derece mahirdi
iri yarı ve heybetli bir zattı
hendek savaşı yılında müslüman oldu
muhacir olarak medine'ye geldi

hicretin 5. yılında
medine'de zelzele oldu
resul-i kibriya efendimiz bunun üzerine
Rabbiniz, sizi, razı olacağı duruma döndürmek istiyordur
o halde siz de,
O'nun rızasını dileyiniz buyurdu.

yine hicretin 5. yılı
cemaziyelahir ayında ay tutuldu
resul-i kibriya efendimiz
ay tutulması geçinceye kadar
husuf namazı kıldırdı

küsuf ve husuf
güneş ve ay tutulması namazı sünnettir
iki rekattır
rüku ve secdeleri
nafle namazlarda olduğu gibi yapılır
ezan ve kamet okunmaz

ancak husuf namazı için
es-selatü camiatün
namaz için toplanınız diyerek seslenir

resul-i kibriya efendimiz
bir hitabelerinde şöyle buyurmuşlardır
şüphesiz ki güneş ve ay
hiçbir kimsenin ölümü
veya doğumu sebebiyle tutulmazlar
onlar, Allah'ın kudret ve azametini gösteren
alametlerden iki alamettir
siz onların tutulduğunu gördüğünüz zaman
namaza durunuz

chiliyye devrinde insanlar
güneş ve ay, ancak
yeryüzü halkının büyüklerinden bir büyük için tutulur
batıl inancını taşırlardı
mübarek sözleriyle efendimiz
chiliyye devri insanların bu batıl inançlarını değiştirmiş
güneş ve ay tutulmalarının
Allah'a ibadet vakti olduğunu beyan buyurmuşlardır

bu vakitlerde
insanların boş şeylerle değil
Allah'a ibadet meşgul olmaları gerektiğini
ifade etmiştir
eğer namaz ve ibadetten
dünyevi bir maksat niyet edilse
yalnız onlar için yapılsa
o namaz batıl olur

bu sebeple,
güneş veya ay tutulmaları halinde
onların açılması niyetiyle ve kastıyla
namaz kılınmaz
belki
güneş ve ayın tutulması zamanları
bu çeşit ibadetin vakitleri olarak bilinmeli

sırf Allah'ın rızası kast edilerek
namaz kılınmalı

redfer